

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 303/09-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. októbra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť R. Z., nar. ..., toho času vo väzbe, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 2 PP 51/09 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť R. Z. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. augusta 2009 doručená sťažnosť R. Z. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 PP 51/09.

Sťažovateľ vidí porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v tom, že krajský súd pri rozhodovaní o jeho žiadosti „o podmienené prepustenie z výkonu trestu

odňatia slobody nedodržel zákonom (Trestným poriadkom) stanovenú lehotu 60 dní od doručenia návrhu“.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ 3. marca 2009 požiadal Okresný súd Prešov (ďalej len „okresný súd“) o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý určil termín verejného pojednávania na 26. marec 2009. Pojednávanie bolo však odročené na neurčito z dôvodu *„žiadosti prokurátora o priranie znalca z odboru psychológie“*.

Ďalšie pojednávanie sa uskutočnilo 17. júna 2009 a okresný súd o jeho žiadosti rozhodol tak, že sťažovateľa prepustil na slobodu. Uznesenie bolo sťažovateľovi doručené 23. júna 2009. Proti rozhodnutiu okresného súdu sa *„odvolal prokurátor“*.

Dňa 27. augusta 2009 sťažovateľ podal predsedovi krajského súdu sťažnosť na prietahy v konaní podľa *„ustanovenia § 55 Tr. poriadku“*.

Sťažovateľ v sťažnosti (požiadal i o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom) ďalej podrobne poukazuje na to, že postup *„krajského súdu nesmeruje k odstráneniu mojej právnej neistoty“*.

V závere sťažnosti na základe uvedeného žiada, aby ústavný súd takto rozhodol takto:

„1. Základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom krajského súdu v Prešove vo veci pod sp. zn. 2 PP 51/09 porušené bolo.

2. Krajskému súdu v Prešove sa prikazuje konať bez zbytočných prietahov.

3. Sťažovateľovi priznáva primerané finančné zadostučinenie 3 000 €, ktoré mu je povinný vyplatiť Krajský súd v Prešove do 2 mesiacov“.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Z citovaného § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní návrhu je tiež posúdiť, či tento nie je zjavne neopodstatnený. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu možno o zjavnej neopodstatnenosti návrhu hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil

žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98).

Podľa čl. 142 ods. 1 prvej vety ústavy súdy rozhodujú o občianskoprávných a trestných veciach.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že jej predmetom je namietané porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 PP 51/09. Krajský súd v predmetnom konaní rozhodol o sťažnosti prokurátora Okresnej prokuratúry Prešov (ďalej len „okresný prokurátor“), ktorú podal proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. 2 PP 51/09 zo 17. júna 2009, ktorým podmienene prepustil sťažovateľa z výkonu trestu odňatia slobody.

Ústavný súd zo zberného spisu krajského súdu a jeho vyjadrenia zistil, že okresný súd rozhodol o žiadosti sťažovateľa o podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody 17. júna 2009 na verejnom zasadnutí za jeho účasti. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom ustanovenej lehote sťažnosť okresný prokurátor, v dôsledku čoho okresný súd predložil 1. júla 2009 spis na rozhodnutie krajskému súdu, ktorý uznesením sp. zn. 1 Tos 27/09 8. júla 2009 napadnuté uznesenie zrušil a okresnému súdu uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol, a spis vrátil okresnému súdu 24. júla 2009, z čoho teda vyplýva, že konal urýchlene bez zbytočných prietáhov a v lehote 1 mesiaca vo veci aj rozhodol.

Ústavný súd na základe uvedeného mohol iba konštatovať, že postup krajského súdu zodpovedal kritériám a zásadám urýchleného rozhodovania v trestných veciach, ktoré navyše vyplývajú z iných článkov ústavy a prípadne medzinárodných dohovorov, ako namietal sťažovateľ v tejto sťažnosti.

Ústavný súd preto odmietol sťažnosť sťažovateľa vo vzťahu k postupu krajského súdu ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd nad rámec toho uvádza, že postup okresného súdu v konaní o žiadosti sťažovateľa nebol v súlade s citovanými zásadami a kritériami, ale na druhej strane sťažovateľ túto skutočnosť výslovne predtým nenamietal v konaní pred všeobecnými súdmi a tiež ani v tejto sťažnosti adresovanej ústavnému súdu.

Vo vzťahu k prípadnému nezákonnému postupu okresného súdu v jeho trestnej veci bolo najprv v právomoci krajského súdu ako odvolacieho súdu poskytnúť ochranu základným právam a slobodám sťažovateľa, a nie ústavného súdu podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (obdobne napr. III. ÚS 207/04, I. ÚS 34/05, I. ÚS 127/05).

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sťažovateľa bolo už preto bez právneho významu zaoberať sa jeho žiadosťou o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom a inými jeho nárokmi.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. októbra 2009